

Переяслата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
за члени рік . . . 20 коп.
за рік . . . 10 коп.
за чверть року . . . 5 коп.
за місяць . . . 1/70 коп.
За границею:
в рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Щодня число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і думку ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Руслакових ісалів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. поноудни.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає слідше напередєне застереженє.— Реклямації неопечатанє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесенє по 30 сот. від стрічки.

Голоси відецького длевникарства про убийство г-р. Потоцкого.

(Δ) З наголовком «Russ'sch» подає Die Zeit таку замнку в сій справі статю: „Лише з грозою прочитає кожний Австриєць вісти про вчерашню криваву подію у Львові. Як далеко сягає людська пам'ять, є се перший політичний замах в Австрії. В багатім арсеналі наших політичних і національних боротьб не було доси пороху і олова. Вперше ужито сего вчера яко політичного аргументу в Австрії. Зовсім як в Росії. Справа замаху студента Січинського мала російський взорець. Видумана на по слуханє просьба, фанатична готовість на смерть убийника, фаталістичний єго супокій добре відомі з усіх численних замахів, якими переповнена найновіша історія Росії. Поза межами російського царства почувано безпечність перед провами терористичної тактики в тутешній політиці. Одначе львівска подія виявляє тривку небезпечність, яка з Росії загрожує внутрішньому і спокою європейских держав.

„Роспачливий стріл Січинського останє імовірно одиноким. Якраз приятелі Русинів, котрі до горячо національної і соціальної боротьби сего народу і єго культурних еманципацийних змагань відносили ся з всякою прихильністю, приневолені сегоднє звернути ся до одвічальних керманичів руского народу з упімненєм, щоби они поучували свою молодіж, що дорога Січинського веде на манівці. Боротьба ведена руским селянством та інтелігенцією, найшла в нашім длевнику горячого оборонця в статі Бернштерна Бернзона. Симпатию у сеї освіченої Європи, викликану норвежским поетом, може задержати лише нарід, котрий навіть в найзавзятійшій боротьбі не тратить холодного розуму. Способи боротьби повинні все бути примінені до условин боротьби. Також в Росії не можна оправдувати бомб, куль і олова. Але там виправдують се оружє розпуки розначливим гнобленєм, серед якого російські маси ведуть боротьбу о свободу. Ще й нині народні сторонництва не мають там представників в думі. Австрия значно віддалена від російских відносин. В держ. раді мають також Русини своїх представників і трибуну, з котрої всі їх бажаня і жалоби доходять в найширші круги. Не заборонений їм ніякий законний спосіб. Тимто не можна оправдувати, наколи

они послугують ся незаконним способами і тим загрожують основам конституційного житя, котре у троене також для їх охорони“.

N. fr. Presse, на котрої прихильність звичайно Русини покликують ся, пише про сей замах отцо: „Політичне засліплєне, божевільна пристрасть і кипуча національна ненависть, що були понукою злочину, не можуть лагодити відрази до сеї події, безприкладної в історії Австрії. Національні боротьби викликали найсильніший розлад і найбільше огірченє між народами Австрії, що йдуть з собою навзаводи. Одначе убиство все для них було чуже, а скритоубийчо пролита кров ніколи не скаляла ідеальних цілей тих племен, що заселяють нашу державу“.

Дальше нагадує N. fr. Presse про вбитого в часі революції г-р. Лямберга на ланцуховім мості в Пешті, про смерть г-р. Лятура, котра також не була скритоубийством. „Алеж до г-р. Потоцкого, пише она дальше, всунув ся молодий чоловік на послуханє з просьбою і нічого не причуваючого та безборонного чоловіка повалив п'ятьма стрілами. Се не по австрійски але по російски, се наслідуванє чужого взірця, відчуванє гадок і вчинків, не виплеканих на нашій землі, але занесених як злослива пошесть. Нема доволі сильного слова для достаточного нап'ятованя замаху, а навіть не можна признати позору політичної саможертви убийникови, котрий найглибше обидив свій власний нарід а навіть на найзаконнійші змаганя Русинів кинув тїнь страшного злочину“.

Дальше згадуючи про родинні відносини пок. намісника і про єго змаганя довести до порозуміня поміж сторонництвами в краю, пише дальше: „Але вже під першим страшним вражінєм сего грізного замаху треба з обуренєм відсунути гадку, щоби в австрійській політиці примінювати російські методи або їх украшувати славою мучеництва. Неперечно замах, що зродив ся в незрілій, баламутній голові, є проявою напруженя між Поляками а Русинами — але політичні питання в Австрії у всіх єї краях не потребують рішати ся револьверами, штилетами або бомбами. — Сей вилом з законного ладу, яким молодий чоловік відважує ся сам бути обвинителем, судиєю і виконником, є в Австрії зовсім безмислним і осоружним. Розв'язувано без крови труднійші питання, від тих, як справа польско-руска, хоч як она грізно запутана. Австрия має загальне голосованє, народний парламент, хоч як немічний, всеж таки не може виробити ся відповідною

методою до великої будучини. Тут не можна загородити дороги до реформ, тут кожний гноблений має вигляди на справедливість, тут розпука не може бути моральною понукою до убиства.

Дальше N. fr. Presse зазначає, що на щастє в тім великім нещастю одвічальність за се убиство спадає на самого убийника, бо нема ніякої звязи між тим божевільним вчинком а політичними організаціями ані москвофілів, ані Українців, котрі рішучо застерегли ся проти всякої спілки. (Пор. заяви руск. клубу і голови национ. демокр. комітету — Ред. Русл.), так само нема мови о заговорі.

N. fr. Presse вказує на се, що такий злочин міг виродити ся в екзальтованій голові, а убийник походить з родини дідично екзальтованої і в такім розстрівнім мозку могла загніздити ся занесена з Росії безмислна копія російської пропаганди.

Страшне убиство г-р. Потоцкого не є одиноким нещастєм — пише дальше N. fr. Presse — заводієне малолітнім злочинцем. В Галичині мусять разом з собою жити Русини і Поляки. Тепер втискає ся між них убийник і поглиблює пропасть обопільної ненависти. В хвилі, коли Русини численнійше війшли до парламенту і можуть тут найти охорону, приходить руский студент і стріляє намісника. Се лиха копія зрозпачених в Росії, що хватають за револьвер, бо їх рідня стогне в Сибірі в копальнях, або що жінок бють різками, а на те нема иншої помочи. Намісник г-р. Потоцкий поляг з руки безумного“.

Заява Руского клубу.

Президия руского клубу держ. ради зложена з пп. Романчука, Василька і Цеглинського оповістила в Die Zeit отсю заяву:

„Президия руского клубу осуджує як найострійше страшний, доси у Русинів нечуваний замах і сподіває ся, що він не буде мати дальших наслідків, та що в краю будуть панувати спокійні і законні відносини“.

Голова „Народного Комітету“ посол др. Кость Левицкий ваявив редакторови „N. Fr. Presse“, що укр. руске народне сторонництво не має ніякої звязи з замахом на намісника, що не може сего під ніяким услівєм одобряти і мусить рішучо се осудити як з чи-

сто людського, так і з етичного становища. Замах на намісника уважає як жовловий вибух невдоволення з адміністративних відносин в Галичині.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Побут бар. Ерентала в Будапешті, котрий дві години переговорював з міністром-президентом Векерлем в присутності хорватського бана Равха, а відтак відвідав граф Андряшого і Кошута, набирає тим більшого значіння, що там прибули також австро-угорський абсатор з Царгорода Палаявичині і посол в Білограді граф Форґач. Мадярське дневникарство обговорює вельми живо побут бар. Ерентала і вказує яко головну ціль, як і ми се вже зазначували, справу маєвої сесії делегаційної і вирівняня непорозуміння між австрійською і угорською делегацією та положення сучасне в Боснії. Що се остання справа була головним предметом переговорів, показує та обставина, що до наради покликано хорватського бана, котрого голосу хотіли міродатні круги вислухати з огляду на події в Хорватії і в сусідній Боснії. Часть мадарських дневників, котрі найшли вже собі помічників і у віденському дневникарстві, заговорили про захитане становище бар. Ерентала, нібито приневолоеного глядіти помилована в Будапешті. Тимчасом справа має ся якраз противно, бо Мадяри опинили ся в неможливим положеню, позаяк, як ми се вже зазначували, монарх стоить непохитно за полагодою виборчої реформи перед всякими військовими уступками. Бар. Еренталь передав угорському правительству відповідь Корони на домаганя Кошута предложені на недавнім послуханю. Австрійська делегація не має найменшої причини відступати від становища занятого в порозуміню з міністерством загран. справ що до військових плат. Budapesti Hirlap намагає ся отже відвернути увагу від властивої цілі подорожи бар. Ерентала і пише на основі мнимої дописи з Відня, що бар. Еренталь бажає порозуміти ся з угорским правительством в справах заграничних а іменно що до торгових договорів з балканьскими державами, що до санджакської залізниці і македонського питання. В окруженю бар. Ерентала запевняють знов, що поїздка его випала зовсім случайно в хвилі, коли на дневний черзі станули важні парламентарні і партийні справи.

На нараді деяких послів в справі славянського конгресу, про котру ми згадували, вибрано до комітету дра Крамаржа, ліберального Словінця Грібара і члена московского клубу Глебовіцкого. Комітет сей має ся заняти скликанем зїзду. Уже сам склад комітету став наглядним доказом, що зїзд сей має метою царослав'я і православ'я в дусі данних московских славянофілів. Можна отже сумнівати ся, чи внім возьмуть участь Славяни, котрі не мали б охоти розплисти ся у широкім московским мори.

Оноді закінчено в австрійским парламенті коротку передсвятоточну сесію. Діяльність обох палат ограничила ся полагожденем нсего трох правительственных предлог, іменно двох в палаті послів, одной в палаті вельмож. Сейчас в день скликаня 2. цвітня забрала ся палата послів до дебати над нормальним контингентом новобранців. Не прийшло до полагожде-

ня справи підвищення президенційного стану краввої оборони о 5000, тож сею справою, а також справою заосмотреня родин незаможних резервистів, покликаних на військові вправи, займе ся парламент сейчас після Великодня. Другою була справа означеня компетенції міністерства публичних робіт. Міністер публичних робіт др. Гесман позискав для своєї програми $\frac{3}{4}$ палати. Після дебати над сею справою розпочали соціальні демократи скандальну обструкцію, жадаючи відчитани на повнім засіданю брошури Вармунда, одначе їх план розбив ся о рішуче спротивленя більшости. Найблизше пленарне засіданя буде 30. цвітня, одначе засіданя в комісії бюджетовій почнуть ся вже 22. цвітня, а в першій мірі займе ся комісія бюджетом народних шкіл, в справі якого виготовляє реферат пос. Станек.

Палата вельмож полагодила на одинокім своїм засіданю в тій сесії справу контингенту рекрута. Справа міністерства публичних робіт прийде на дневний порядок доперва по Великодні. Одначе палата вельмож збере ся на пленарне засіданя с орше, чим палата послів, бо вже 28. цвітня. Після Великодня кінчить ся рівнож національве завіщення оружа.

Заграниця.

Сербский король Петро приняв остаточну димісію кабінету Пасича і поручив ему утвореня нового міністерства. Тим способом приняв він програму Пасича в справі розвизаня скупштини і розписаня нових виборів. В правительственных кругах вважають покликаня кабінету Пасича «природним розвизанем» пересилена. В опозиційних кругах приняла ся вість зразу з недовірюванем, а коли она здійснила ся, споводувала серед них сильні заворушеня. До нового кабінету ввійшли всі давні міністри, крім міністра внутрішних справ Петровича, міністра війни генерала Путника і міністра будівель Йовановича. Теку міністерства війни обійме командант дунайської дивізії генерал Степанович, теку міністерства внутрішних справ предкладають державному радникови Милосавлеви.

Причиною пересилена не є партийна боротьба поборюючих себе політиків, як думають австрійські дневники, бо тоді пересилена мусілоб бути що місяця. Причиною сего є заграничне положеня, а цілю всего є: унеможливити торговельний договір з Австрією! З хвилию провктованої будови дунайско-адриійської залізниці не хоче ніхто догонуру з Австрією. Також в Петербурзі, Римі і Лондоні віраджують Сербії заключене договору. Рівнож сьвітле приняте чорногорского князя Никити в Петербурзі до решти зденерувало Сербію. Пасич не може зі своєю відданою собі більшостию скупштини відмовити заключеня договору. Тож виступлене опозиції послужило королеви за покривку до усуненя дотепершного правительства і розписаня нових виборів, а одинокою цілю сего є створити нову скупштиню, яка відкинула б договір з Австрією.

Анатоль Вахнянин.

Спомини з життя.

(Конець).

До укладаня шкільних підручників була вправді іменована радою шкільною комісія

під проводом інспектора Евзевія Черкавського. До сеї комісії належали: др. Шараневич, др. Амвр. Яновський, др. Ом. Огоновський, др. Костек проф. теології, проф. Михайло Полянський, проф. Керекярто (математик) та крилошанин Ступницький. Але се комісія не підготвила ні одной книжочки. Доперва в 1870 р. доповнила Рада шкільна сею комісію Романчуком (з нім. гімназії суплентом), Партицьким та мною, а провід зложила в руки Ільницького.

Ільницький скликав всіх на 1. засіданя та тут вернула передовсім справа правописна. Я з Партицьким підготвили реферат до дискусії. Ми не хотіли завести відразу фонетичну правопись, а бажали лише етимологічну правопись примінити строго до вивову народного. Показало ся, що крім нас двох ніхто з членів комісії не журился фільологією.

Партицький мав перший голос і ставляв внесеня. — По нім забирали деякі слова та робили свої замітки, але крім Полянського (чоловіка науки та доброго хоч не фахового фільолога) мало хто інтересувався сею справою, а переважна часть бажала лишити ся при правописи «Слова». Романчук яко контрольор «Слова» зжив ся з сею правописю, а Огоновський Омелян wraz з Шараневичем також тягнули в той самий бік. Тож мав Партицький і роботу з ними і досить сьміху. Я знов, маючи свої записки літературні з старої літератури, боров ся з Партицьким, що додам тут у его славу, був знаменитим фільологом і лінгвістом, що перестудював краще граматику, ніж фаховий професор університету Огоновський, який — скажу правду — про наші старинні літературу і там уживаву правопись не знав майже нічого. (Він пізніше доперва розглянув ся в нашій літературі). При помочи Полянського та вкінці і Романчука наші внесеня ялось переходили і ми перевели діло правописне в користь народної мови, задержавши поневолі дашковане о і е та й.

Але лучив ся при тім всім і комічний епізод, про який годі не згадати. Ось розвелась дискусія над питанням, чи уживати на латинське сип—сь а на латинське ex—зъ, чи всюда писати лише зъ або чи писати сь там, де его в вивоворі докладно чути, примиром перед к (сь корчима). В дискусії ввяв участь і Крил. Ступницький і запропонував як раз противно, кашучи: Я би радив писати сь там, де є латинське ex, бо сь—ex похуже на ex—ex; а зъ писати так, де сип—бо зъ—зъ значить то саме, що сип—сип. Дехто засьміяв ся, чуючи таку аргументацію, лише один Партицький встав, кинув потаткою своєю о стил та проголосив: «Я мушу заявити, що виступаю з такої комісії, де запанувала така учевість, яку виявив о. Крилошанин. Я йду ex—ex! Ільницький втихомирив Партицького, засіданя не перервалось, а успіх був такий, що вже анї Ступницький, анї Костек, анї Яновський не явили ся на дальших засіданях. Уложену комісією фонетично-етимологічну правопись прийнято відтак до шкільних підручників. А позаяк сеє правопись була не по нутру кацапам, бо они всякі дашки навчили ся вже пропускати, щоб лише бодай на око зблизити нашу правопись до московської — то кліка Дідицького назвала сею правопись «какоґрафією». Се слово товкло ся кілька літ по «Слові» та «Рижій» чи «Червоній» Руси Маркова.

Комісію нашу доповнено відтак новими членами (Гладяловачем, Борковським, Целевичем, Дейницьким і другими) і она видала за часів Ільницького (що умів пукати всіх до праці) значне число шкільних гімназіяльних підручників і читанок для шкіл народних. Я переложив лише географію Берінгера, а відтак вистачав ориґінальну географію. Додам до того, що дуже багато праці мали ми відтак при укладаню научної термінології до математики, фізики, природописі та фільософії. Але при добрій волі і охоті діло довершило ся на грижу наших кацаликів, бо наша пароля була: Ми народ, хоч забутий, але живий.

В 1874 році повстала в нас і своя друкарня. Миларадовичка додержала слова. За єї приводом найшли ся гроші у братів Україн-

ців. Ми з того часу не потребували оглядати ся на Ставропігію. Та хоче ся нова інституція зразу за дирекції Сарницького дуже храмала, бо і Корн. Сушкевич не розумів ся зовсім на тій справі, та задовжив дуже сю інституцію, то завдяки відтак Громницькому та Гладилевичеві інституція ся раз з Тов. ім. Шевченка розжила ся над сподіване та нині веде перед в науковім напрямі.

Новинки.

— **Малендар.** В четвер: руско-кат.: Никити пр.; римо-кат.: Тайна в Лям. — В п'ятницю: руско-кат.: Йосифа пр., Плят.; римо-кат.: Велика п'ята.

— **Питомці дух. семінарії у Львові** розіхали ся вчора на свята всі до одного, бо поліція не могла дати ректоратови запевнення, що забезпечить семінарію перед вшехпольськими нападами.

— **Замість вінця на могилу пок. Анатоля Вахнянина** зложив І. Труш від бувш. редакції «Артистичного Вістника» до музею Наук. Тов. ім. Шевченка кружок, роботи Ф. Шкрібляка вартости 45 К.

— **Хулганські погроми у Львові** Вшехпольська молодь в суміж, академики, гімназисти і термінатори, уряджують від неділі що вечера дикі оргії по улицах міста, вибивають шиби, ломлять рами вікон, не лише в домах руских товариств, інституцій, але і по приватних мешканях руских родич. Гуртки смаркачів ходять в день по каменицях і списують руских льокаторів, а в ночі вибивають шиби. В понеділок від вечера до пізної ночі діяли ся прямо нечувані в конституційній державі вшехпольські оргії. Зпід пам'ятника Міцкевича рушили товпи вшехпольської молодіж під монастир СС. Василянко при ул. Зябікевича і вибили всі вікна, а кілька шиб в приміжній церкві. Виправа на прив. гімназію женьську при ул. Длугоша не вдала ся ім того вечера, бо надбігла поліція. Звідти зайшла товпа під «Акад. Дом», але застрашена кількома револьверовими стрілами уступила. Інша партія виборошилася шиби в книгарні Наук. Тов. а ім. Шевченка, потім в камениці «Просьвіти» і в «Дністрі». Звідти зайшли до «Нар. Гостиниці» і там витовкли решту шиб в каварні, а відтак напали на дух. семінарію. Одна часть погромщиків вибила вікна в помешканях оо. ректора і віцекторів від ул. Коперника а друга часть поторошила вікна в спальнях питомців від ул. Сикстускої. Зпід семінарії потягнули вшехпольяки під св. Юр, вибиваючи по дорозі всі вікна в помешканю адв. д-ра Федяка і в камениці Руского Тов. а педагогічного. Брама до св. Юра була замкнена, тому на подвіре демонстранти не дістали ся. За те погуляли собі по вікнах офіцій сьвятоюрских і в недалекій дяківській бурсі, де не остала ні одна шиба. При всіх тих нападах поліція являла ся, але все за пізно.

Вчорашній вечер у Львові заповідав ся ще грізніше від попередного. В день ходили глухі чулки, що приготовляеся напад на рускі дом. Тому поліція не розпоряджуючи відповідним числом жоввірів постарала ся кількадесять жандармів, з яких 17 поставлено перед «Дністром» а решту розмішено в дух. семінарії і на площі св. Юра. По 8. год. зареквіровано ескадрону уланів, які робили порядок в Ринку. Коло 6. год. почали збирати ся під пам'ятником Міцкевича товпи вшехпольяків, але коли виступив якийсь бесідник, щоби настроїти зібраних до погромів, внала поліція пішла і кінна і розігнала товпу на якийсь час. За хвилину ватага вшехпольяків машерувала вже на «Нар. Гостиницю» (в якій вчора каварня була замкнена), але поліція не пустила тудя демонстрантів, які завернули під інститут дівочий св. Ольги при ул. Сокола. Там другий раз поліція розігнала їх, плазуючи шаблями і кількох академиків арештувала. Інша ватага старала ся дістати через цитаделю до руского «Акад. Дому», але здержала їх вій-

сцова патруля а заарештоване «берайтшафт» прогнало ватагу вшехпольяків з цитаделі. Часть вшехпольяків хотіла дістати ся на Ринку під «Просьвіту», але патрулююча там ескадрона уланів сплила товпу. Демонстранти обкидали поліцію і військо камінем і полохали коні дикими свистами і криками. Вкінці по 10. год. вночі зробили напад на книгарню Тов. а ім. Шевченка. Виломали деревляні віконниці, вибили шиби і знищили всі виставові книжки (шкода виносить поверх 1.000 К). Товпу розігнали звідтам улани, але малі розбишачкі ватаги гуляли відтак цілу ніч по місті, вибиваючи шиби в руских мешканях. В льокалі нашої редакції також виторощено вчера шиби і украдено цинкову вивіску.

Вся польська праса крім вшехпольського органу, який стає в обороні «невинних» демонстрантів, осуджує ці дві оргії хулганські. Русивови небезпечно тепер перейти вечером улицею. Такий стан не ворожить нічо доброго.

— **Розумна мати.** Один з льондонських дневників оповідає цікаву подію з діточих літ короля Едварда. Молодий десятилітний князь як був на острові Wigt, тронув на побережу кошик з мушлями якогось бідного хлопця, мушлі розсіпали ся, а хлопець розгніваний сказав: «Як биш меві ще раз так зробив, то тебе вибію». Князь на те визиваючи відповів: «Позбирай мушлі в кошик а побачиш що мене не посьмієш вибити». Як вже всі мушлі були позбрані в кошику, князь перевернув кошик, а хлопець дотримав слова, бо князеві дісталась така прочуханка як ще жадному князеві. Королева Вікторія, котра була добра і розумна мати, побачила розбите лице свого найстаршого сина, котрий ледви по якімсь часі признав ся до збитка. Королева казала прикликати бідного хлопця, а як той все оповів, як було, звернула ся до малого князя з словами: «То цілком справедлива кара дістала ся тобі». За добру лекцію, яку дав пізнійшому королеві Англії малий рибалка, королева Вікторія старала ся о его виховане.

— **Дрібні вісті.** Доповняючий вибір трох членів повітової ради в Косові з групи сільських громад розписало намісництво на 11 червня. — П. Вол. Шухевич, син професора, зложив з відзначенем іспит з інженерії на політехніці в Градці. — Звісний з університетської демонстрації у Львові Павло Крат, бувший редактор анархіст. «Черв. Прапора», пронав без вісти з Вініцями. Кажуть, що російське правительство — як доносять амер. «Свободі» — робило заходи у канадійського правительства в справі видачі Крата. — В Закопанім помер вчера Антим Нікорович, б. директор галицької каси щадничої. — Київське «Слово» доносить, що російський міністер просьвіти уділив нагає приватному доцентови одеського університету, Олександрови Грушевському за те, що той держав без дозволу виклади в українській мові. Рівночасно остережено Грушевського, що, як се повторить ся, то его усунуть з університету. — Продаж дібр Бродів теперішними властителями Шмїдами має наступити в найближшій часі. В Бродах перебуває вже від тижня кн. Любомірський з фаховцями та оглядає ті добра, які брата Гредлі, спільники Шмїдів, хотять ему відпродати. Говорять, що кн. Любомірський має розparcelювати добра між Поляків вивласнених в Познаньщині.

Оповіді.

— **3 Відня.** Порядок богослужень в часі страстного і світлого тижня в гр.-к. церкві св. VM. Варвари у Відні. Дня 19. цвітня, неділя цвітновосна о 7. год. читана св. Літургія, о 8. год. Утреня, о 1/2 11. торжественна св. Літургія і св'ячене вай, о 4. год. Вечерня з послідною страстною проповіддю, Суплікація і Павахіда. — Дня 20. с. м. св. вел. Понеділок, 21. св. вел. Второк і 22. св. вел. Середа, о 9. год. св. Літургія Пржедебсьв. Дарів; — 23. св. вел. Четвер о 9. год. Вечерня з Літургією св. Василя Вел., о 6. год. Страсти св. Госп. Ісуса Христа, 24. св. вел. Пятниця о 10. год. Часи Царські, Обідниця, о пів до 12. Вечерня з положенем Плащаниці, о 6. год. Утре-

ня св. вел. Суботи, тут співає хор мішаний під батуютою п. Николи Бобикевича 7 псалмів «Бортнянського». — Дня 25. с. м. св. вел. Субота, о 9. год. Вечерня з літургією св. Василя Вел., о 3. год. Надгробное, о 7. год. Ресурекція, співає хор. — Дня 26. с. м. св'ятле Воскресене Христове, від 7. год. почавши св. читані Літургії, о 10. год. Торжественна св. Літургія (хор в Es- і As-dur), муз. Вербицького, о 4. год. Вечерня з Проповіддю. — Дня 27. с. м. св'ятлий Понеділок, о 7. год. читана св. Літургія, о 8. год. Утреня, о пів до 11. год. торжественна св. Літургія, співає хор, о 4. год. Вечерня. — Дня 28. с. м. св'ятлий Второк, богослуженя як звичайно, о 10. год. св. Літургія співана, о 4. год. Вечерня.

— **Перенесеня.** Намісник переніс дня 8. с. м. старостів: Брон. Вайдовача з Н. Торгу до намісництва, Вал. Белявского з Березова до Бережан, Евг. Дільца з Гусятин до Камінки струм., Льва Крушинського з Тересовлі до Бродів, Меч. Стрільбицького з Камінки струм. до Н. Санча і Адольфа Пуніцького з Городенки до Бірки, а повітового комісаря Волод. Гродзіцького з Бірки до Н. Торга.

— **Іменованя.** Президія краєв. дирекції скарбу у Львові іменовала в етаті особовім головної каси краєв. у Львові і філіяльної каси кр. в Кракові адюнктами касовими в IX. кл. ранги: провізор. адюнкта касового, Казим. Кропшвицького і офіціялів касових: Едварда Хмельричка і Маркія Гіршберга, а провізор. адюнктом головної каси краєв. у Львові офіціяла тоїж каси, Александра Вержбянського; — провізоричними асистентами податковими ad personam іменовала практикантів податкових: Зигм. Вітриляка, Брон. Михалевого, Болес. Твоецкого, Ів. Гавчанского, Евг. Звонара, Евг. Коморовского, Богд. Ковальского, Стан. Гноїнського, Ник. Мазуркевича, Войт. Хржана, Стеф. Пашковського, Льонт. Ульяновського, Ромена Вітриляка, Йос. Вайгартена, Зигм. Кроковського, Волод. Залановского, Алекс. Смаху, Еман. Лавровского, Казим. Петрашка і Тад. Келяновского.

— **Приняте аспірантів на I. рік ц. і к. кадетської школи для піхоти у Львові** відбуде ся з початком року шкільного 1903/09 в половині вересня с. р. Приняте аспірантів на висшій літа послідує лиш виімково. Приняте на IV. рік є неможливе. Услвія принятя на I. рік є отсі: а) австрийське, зглядно угорське або босн.-герцеговинське горожанство; б) фізичне уздібнене; в) жите без змази (відповідне обичайне справоване); г) вік шо найменше 14 літ і не переступаючий 17 (1. вересня с. р.); д) укінчене шо найменше з достаточним поступом чогірех низших клас школи реальної або гімназії, причім не вважає ся на недостаточний постуц в языках латинським і грецьким. Абсолютти, котрі шо найменше з вдоволяючим (добрим) поступом укінчили на підставі розпорядження ц. к. Міністерства просьвіти з дня 26. червня 1903 року ч. 22.503, оснований і зі школами виділовими полученій курсе науковий, на котрім языки німецький і француский а також альгебра є предметами обовязковими, можуть бути виімково прийаті до вступного іспиту на перший рік. Крім сего мусять аспіранти зложити в кадетській школі вступний іспит д) Зложене оплати шкільної а то: 24 корон річно за віначальних або легітимованих синів офіцирів, всіх груп стану, війскових душпастирів греко-католицкого, евангелицького, і греко-східного віросповіданя, війскових урядників, війскових капельмайстрів, підофіцирів і до жадної рангікляси незачисленних війскових гажистів в чинній службі, на пенсії і із стану інвалідів, ц. і к. війська, воєнної маринарки і лядверів, 160 К за віначальних або легітимованих синів офіцирів і перше вичисленних війскових душпастирів і війскових урядників в резерві ц. к. війська, воєнної маринарки, к. угор. лядвери, неактивного стану і в евіденції лядвери, від офіцирів (війскових урядників) «Ausser Dienst», від урядників двора, цивільних урядників державних, від слуг двора і цивільних слуг державних, від босн. герц. краєвах урядників і слуг, з виімком тих, котрі суть при тамошних зелізницях; 300 К річно за синів всіх ин

ших австрійських або угорських горожан і за привабливих до Боснії Герцеговини. Оплату шкільну належить зложити в двох ратах з гори на 21. вересня і на 1. цвітня кожного року. Просьби о прийняті до кадетської школи після взірця, поміщеного в „Aufnahms-Bedingungen“ (усліва прийняті), мають своїми аспірантів внести просто до команди кадетської школи найізнійше до 15. серпня (найліпше по укінченю шкільного року в школах середніх).

Пряме передкладаєть просьби до міністерства є неозволене. Недокладні, спізнені, або не в дорозі кадетської школи передложені просьби не будуть узгляднені. Друковані подрібні усліва прийняті в німецькій і польській язичі можна дістати в команді кадетської школи за ціну 40 сотиків від штуки. — Юлій Вольний, ц. і к. майор і комендант школи.

Телеграми
з дня 15. цвітня.

Рим. Німецький канцлер Білов заявив в розмові, що прибув до Риму, аби відвідати своїх давних приятелів, міністрів Джіоліттіго і Тіттоніго. Дальше сказав, що єго конференція з Тіттонім ствердила, що они оба займають то само політичне становище що до тридержавного союзу, якого цілню є удержати мир і status quo.

Копенгага. Парлямент ухвалив 64 голосами проти 35 закон про заведенє загального голосованя всіх оодаткованих мужчин і женщин понад 25 літ та всіх замужних жінок, яких мужі платять податки.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і кармага — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 15. с. м.: Володислав Лепкий, Станиславів, Михайло Калиман, Комарно; Євген Гвоздецький, Бібрка; М. Дубовець, Лисовичі; Осип Лада, Литвинів; Лев Янос, Сокаль; Павлина Малаховска, Добрачина; о. Іларіон Венгринович, Яворник; о. С. Шпіцер, Лежанівка; О. Садовска, Шибалин; о. Маркіл Соневицький, Велеснів.

Реальність у Львові

складаюча ся з однопверхової каменіці, партерного дому і огороду, недалеко середмістя, побіч трамваю, оказійно дуже дешево до продажі. Ціна 25.000 кор. Потрібна готівка 15.000 кор. Ближні інформації в складі вин Братів Дідоліч, ул. Чарнецкого ч. 3.

Поручає ся дешево і совісне

Артистично ритівниче заведенє А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі гравури — ввіскі ритовані і лянні, прасовані бляхи для сторожій і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохіяльних. (23—?)

При закупні товарів просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

Видає і відповідає за редакцію Семен Горук.

**Тижневий звіт
Торговельної і промислової палати**
про ціни збіжа і продуктів у Львові
від 6. до 12. цвітня 1908:

	за 50 клг.
Пшениця	11.75—12.00 K
Жито	10.00—10.25 K
Ячмінь броварняний	7.50— 7.75 K
Ячмінь на пашу	6.70— 7.00 K
Овес	6.25— 6.50 K
Кукурудза	7.75— 8.00 K
Просо	8.75— 8.60 K
Горох до вареня	9.75—11.00 K
Горох на пашу	7.00— 7.50 K
Бобик	6.25— 6.50 K
Конюшина червона	95.00—105.00K
Конюшина біла	35.00—45.00 K
Конюшина шведска	85.00—100.00K
Тимотка	32.50—35.00 K
Ріпак зимовий	13.75—14.25 K
Насіне ковопл.	9.75—10.00 K
Хміль	47.50—62.50 K
Насіне льявне	10.00—10.25 K
Льянка	11.00—11.25 K

Артист-маляр

Євген Турбацький

Львів, ул. Пекарска ч. 43.

поруцає ся при окрашенях церков; образи до іконостасів, історичні, портрети і т. д.

ДОБРИЙ АПЕТИТ

дістанете по ужитю

Кайзер'а

Pfeffermünz-Caramellen

Випробовані і поручені лікарями.

Необхідні при лихім травленю, безапетитності, жолудковім болю і т. д. Відсвіжуюче і оживляюче средство.

Пакет 20 або 40 сот. у всіх аптеках і дрогуериях.

(12—12)

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).
приймає обезпеченя будинків, всяких річий домашніх і господарських, збіжа і паші против шкід від пожара.

Шкоди ліквидує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростію. Оцінка шкід відбуває ся в присутності 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодовань в сумі вісім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороти за р. 1906 і 1907 вносили по 10 прц.

Банк красивий у Львові і в Чернівцях, Каса оцадності у Львові, Руска Щадниця в Перемишлі приймають полїси „Дністра“ при уділюваню повїчкы.

На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ в Кранівскім Товаристві.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де єще не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о удїленє агенції. До тепер заробили агенти 1,142,108 корон провізії.

Фонди Товариства 31/12 1907:

Фонд резервовий	K 1,003.364.—
„ резерви премій	613.720.—
„ спец. на звороти	50.939.—
„ на ріжнцю курсів	3.437.—
„ резерви спеціальной	35.000.—
„ емерит. урядників	218.364.—
инші фонди заосмотреня	40.000.—

Разом сума K 1,964.824.—

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 30. цвітня 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і свята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Шо пятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купус і продає

всякі

вартісні папери і МОНЕТИ

по найточнійшім деннім курсї, не числячи ніякої провізії.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломні	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50+
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	12:40	1:44+	4:50	8:20
Брухович	10:05+	—	3:21	5:30	9:35H
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломні	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:25	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10+	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35+
Янова	6:58	9:15	1:35+	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:44H
Брухович	9:05+	12:41+	3:45	7:10	11:35+
Зимної води	3:45	8:40	4:15	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені † — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.

СОКІЛ Жутки можна набувати в „Сокильскім Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях в краю.

З друкарні В. А. Шийківського.